

عنوان مقاله:

کنایه پردازی های ترکیبی در اشعار وحشی بافقی

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیاوش حق جو - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

مسعود اسکندری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

دانش بلاغت از جمله دانش هایی است که بر بنیاد زبان استوار گردیده است و هدف آن بررسی و بازشناسی گونه ای از زبان است که خاص سبک های ادبی است هر دوره ای از دوره های ادبی، بلاغت متناسب با خود را می طلبد، و آن را در دل خود می پروارند: چرا که این دانش تا حد زیادی وابسته به سبک های ادبی است. هدف پژوهش حاضر بررسی یکی از شگردهای ادبی ناشناخته است که در طول تاریخ شعر فارسی حضور داشته اما مورد بررسی قرار نگرفته است. در این تحقیق به بررسی این شگرد بلاغی و شاخه های گوناگون آن و هم چنین ارائه ی روش شناسایی آن در شعر وحشی بافقی پرداخته خواهد شد تا چند و چون آن در شعر این شاعر نیز مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

وحشی بافقی، کنایه، استعاره ی ایهامی، کنایه، بلاغت، مکتب وقوع، سبک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319668>

